

K čemu nedělní mše?

Rodiče kvůli tomu nespí. Děti to zpochybňují. Katolíci, ať staří nebo mladí na to nedbají. Biskupové o tom diskutují. Kněží o tom káží. PROČ MUSÍME CHODIT NA MŠI? Nemusíme chodit. V týdnu, ve kterém nenajdeme NIC, za co Bohu děkovat, nemusíme jít v neděli na mši.

ŘÍCI "DĚKUJI"

Našli bychom takový týden? Přemýšlej o tom: máme důvod děkovat Bohu za každý vdech, a úder srdce, za naši víru a svobodu, za relativní komfort a bezpečnost, za naše rodiny, jejich zdraví a štěstí, za mnoho darů a hřiven, kterými každého z nás Duch Svátý zahrnuje, za víc, než můžeme vůbec kdy pomyslet.

Když předsedám nedělní mši, někdy požádám lidi, aby vyslovili některá z požehnání, za která děkují. Vždycky, když začínáme tuto rodinnou hostinu díkůvzdání, jsem plný úžasu nad tím, že těch uváděných požehnání, je mnohem více, než potřeb stoupajících vzhůru při přímlovách.

Je daleko více důvodů pro chození na mši každou neděli, než pro nechození. Uvedu některé z důvodů proč chodit. Pokud najdete více důvodů pro nechození, můžete se sami rozhodnout zůstat doma.

"PŘÍTEL MĚ POŽÁDAL"

Jsmo zvyklí dělat věci pro přátele. Chceme je dělat. Pamatujeme si je. Setkáváme se s nimi. Pamatovali bychom si do konce života a udělali bychom COKOLI pro přítele, který pro nás zemřel. Znáte někoho takového?

Problém je, že mnoho z nás skutečně **nezná** nikoho takového. Nazýváme se katolíky, recitujeme Vyznání víry. Něco víme o komsí jménem Ježíš, který žil před 2000 lety. Možná kvůli němu odříkáme pár modliteb. My všichni ale potřebujeme růst ve skutečném poznání KDO Ježíš je, pro všechny a pro nás osobně. Kdosi poznamenal, že být pozván na mši, je pro mnoho lidí podobné jako být pozván na oslavu jubilea někoho, koho nikdy neznali.

Všichni doufáme, že s tímto přítelem strávíme věčnost. Má to smysl těšit se na strávení věčnosti s Pánem a jeho lidem, když s nimi nemůžeme strávit hodinu týdně už teď?

TVOŘIT RODINU

Lidé říkají, že se mohou modlit sami a nepotřebují k tomu chodit do kostela. Je to jistě pravda. Můžeme a máme strávit každý den po nezanedbatelný čas ve společenství s Pánem. Ale musíme se také pravdivě ptát, : "Opravdu to děláme?" Pán nás neudělal jenom jako izolované jedince, ale jsme společenskými bytostmi, jsme členové lidského společenství, členové Boží rodiny a jeho těla - církve. Od nejstarších dob se lidé shromažďovali, aby podávali oběti svým bohům. V naší době samoty a izolace, jako důsledku přehnaného individualismu, potřebujeme se více než jindy sejít k modlitbě s ostatními. Potřebujeme je a oni potřebují nás. Při společné bohoslužbě naše činná přítomnost pomáhá druhým a jejich přítomnost a účast pomáhá zase nám.

Ať už patříme k organizaci, klubu, nebo spolku, tyto skupiny nám přinášejí nějaké výhody, a zároveň za skupinu pocítujeme také odpovědnost. Přihlašujeme se na kurs, a přebíráme odpovědnost za to, že se budeme zúčastňovat vyučování, připravovat se na zkoušky a vypracovávat úkoly. Přihlašujeme se do sportovního klubu a zavazujeme se k účasti na trénincích a zápasech. Přihlašujeme se do klubu a zavazujeme se přicházet na schůze a používat svoje talenty pro dobro ostatních členů. Jsme členové církve a přejímáme odpovědnost za formování svého života podle Kristova vzoru, za pomoc druhým a za setkávání k bohoslužbě, jak to on od nás žádá.

OSLAVOVAT

Už jste někdy zkoušeli mít oslavu sami? Moc legrace přitom člověk neužije, že? Spíše je to nemožné. Nemohu slavit, pokud nejsem s ostatními. Je toho mnoho k oslavě - že nás Bůh miluje, že sdílí svůj život s námi, že nás činí členy své rodiny, že nás zachraňuje z hříchů. Naše nedělní eucharistie je nejen naším díkyvzdáním, je to zároveň náš čtvrtý červenec, **naše oslava svobody v Kristu**. Naše duchovní svoboda je daleko více, než právo volit vůdce. Kristus nás osvobozuje nejen v budoucím životě, ale právě zde a nyní, od starostí, úzkostí, beznaděje, deprese, viny, hříchu se svým zaslouženým trestem. A to je důvod k oslavě.

K tomu je ale třeba jít do kostela se srdcem naladěným k oslavě. Nejen abychom se tam hodinu nudili, ale nadšeně se připojili k oslavné modlitbě a zpěvu.

(Pokračování příště)

P. Ron Luka, CMF

„A to je ta krásná země . . .“ zpívá se v písni, která se stala naší hymnou. Země luk, polí, lesů, vod a hor, země spojující historii s přítomností a přesahující smrtelného člověka dílem generací. Člověk má na nadlidsky veliké zemi místo, jemuž se intimně říká „domov“ a slavnostněji „ná vlast“. Její obraz viděný, hmataný a slyšený všemi smysly národa se ukládá i do smyslů každého z nás. Tam se rodí ten pravý cit, vzniká vřelý vztah, skutečná láska k domovu, vlasti a národu.

KDYŽ PŘESTALY DEŠTĚ

Tím, že opadla voda a páchnoucí bahno vysychá, neupadá práce a nekončí starosti způsobené tragickou záplavou v ČR. Teprve nyní začnou opravy domků, podzemletých neúprosnými dešti, nyní začnou výstavby rozbořených stodol. Mnozí lidé vybírají poslední, těžce nastřádanou korunu, aby mohli pořídit náhradu za prohnívající okna nebo dveře. Pojištění, jestli bylo, nestačí vyplatit nové podlahy, o nábytku nemluvě. A co pořizovat nové stroje na místo těch zrezivělých a vysazovat lány brambor, obilí a vinic.

Kde na to vzít?

Jako vždy před tím přichází organizace lidí s napřaženou paží a porozuměním v srdci. Přichází Katolická Charita, aby pomohla těm nejpotřebnějším v jejich hodině nouze.

Tato organizace za dlouhá léta svého trvání pomohla tisícům rodin, které v zoufalství nevěděly kudy kam se otočit a požádat o pomoc. Bez rozdílu náboženského vyznání a nebo politické příslušnosti, každý, kdo potřebuje pomoci, míru pomoci dostane.

Sdružené organizace katolických Čechů ve Spojených Státech vyhledávají sbírku na pomoc postiženým povodní na Moravě. A jsa si vědomi starého přísloví, "kdo rychle dává, dvakrát dává," první peněžní dary byly už před několika týdny poslány a rozděleny potřebným rodinám Katolickou Charitou

Prosíme ty, kteří ve svých srdcích najdou soucit a lásku k postiženým v České Republice, pošlete své dary na fond: **North American Pastoral Center for Czech Catholics (NAPCCC) 300 East Taft Ave, Orange, CA 92665**, který spravuje Mons. Petr Esterka.

Na šeky napište poznámku "povodeň". Dary jsou odpočitatelné z daní. A věřte, milí přátelé, nemusíte být katolíky abyste mohli darovat. Katolická Charita pomáhá všem.

Pán Bůh odplatí každý dar. *flood-deluge-inundation* Oldřich Holubář

JOHN LYDGATE

Hlas z kříže

Přeložila
Anděla Janoušková

Přestaň své dědictví už odmítat
A spěchej na svou cestu s úsměvem.
Pokračuj denně na své pouti rád,
Věř, že ti zbývá málo času jen!
Nad hvězdami je dům tvůj vystavěn,
Krásnější, nežli svět kdy zbudoval.
Pojď, příteli můj, bratře, vejdi sem!
Vždyť všechnu krev jsem proto v oběť dal.

Pozdrav brněnského biskupa Vojtěcha Cikrle

Milí přátelé,

Je to už pár let, kdy jsem měl možnost Vás v U.S.A. navštívit, ale všechna setkání nosím stále v paměti a mnohá také v srdci. Děkuji Vám za milé přijetí, které jsem mohl prožívat a upřímně Vám přeji, abyste spolu dokázali tvořit rodinu, v níž se bude cítit dobře nejen každý příchozí, ale ve které budete v lásce žít a přijímat jeden druhého především Vy sami. Posílám Vám alespoň touto cestou pozdrav z české země a ze srdce Vám všem žehnám

Mons. +Vojtěch Cikrle

biskup brněnský

Glosa

Na letisku isteho orientálneho mesta zurila burka. Cestujuci, aby nepremokli do poslednej nitky, si to z letiskovej haly k lietadlu vzali behom a zaujali svoje miesta. Lietadlo už - už malo odletieť, a tak jeden z členov posádky prišiel k ťažkým dverám a zatvoril ich. Naraz však zbadali, že k lietadlu beží ešte jeden muž. Začal energicky buchať na dvere a dožadovať sa vstupu. Darmo sa mu letušky cez oblok znameniami usilovali vysvetliť, že prišiel príliš neskoro. Muž sa stále nastojčivejšie domahal, aby ho vpustili. Napokon oneskorencovi otvorili dvere. Keď sa mu však lepšie prizreli, ostali stať v nemom úžase. Ten muž bol totiž pilotom lietadla.... Pozor, nenechavaj na zemi pilota tvojho života!
Alojz A. Toplansky, Katolícke Noviny

Odpovědnost za svět

Pane, naše Země je jen malá hvězdička ve velkém vesmíru. Je na nás, abychom z ní udělali planetu, která nebude ničena válkami, trápena hladem a strachem, trhána v nesmyslném rozdělení podle ras, barvy, světového názoru. Dej nám odvahu a prozíravost, abychom už dnes začali pracovat na tom, aby naše děti a děti jejich jednou mohly s radostí nést jméno člověk.

(modlitba OSN, Kancionál č 36)

Úmysly mší svatých sloužených do uzávěrky Zvonu

16.06 za nemocného manžela Franka Koncaka	<i>paní Koncak</i>
18.06 za Annu Jelínkovu, manžela a rodiče	<i>rodina Jelínkova</i>
22.06 za zemřelou rodinu Danihelovu	<i>Kubelkovi</i>
23.06 za Františku Konyn	<i>pí Smrčková</i>
24.06 za tatínka P. Jelínka	<i>Anna Benáčková</i>
25.06 za Milenu Vyhnišovu	<i>Blažena Stránská</i>
29.06 za rodiče Krupkovi a Flamíkoví	<i>manželé Krupkovi</i>
30.06 za Annu Tesaříkovou	<i>M. Polášek</i>
12.07 za tatínka P. Jelínka	<i>Bláhovi</i>
13.07 za zemřelé členy rodiny Fojtíkové a Čajánkové	<i>Vít Fojtík</i>
15.07 za Marii Hromádkovou	<i>Blažena Stránská</i>
16.07 za Karia Hlobila	<i>manželka a dcera s rodinou</i>
17.07 za Karla Hlobila	<i>Josephine Orgon</i>
22.07 za Aloise Hanáka staršího 80 let	<i>Hanákovi</i>
23.07 za zemřelého Aloise Hanáka mladšího	<i>Hanákovi</i>
24.07 za Václava a Marii Jelínkovy a děti (výročí svatby)	<i>rodina Jelínkova</i>
27.07 za Annu Tesaříkovou	<i>Marek Polášek</i>
29.07 za zdraví a Boží požehnání pro paní Annu Krajčovou k jejímu svátku	<i>syn s rodinou</i>
30.07 za zemřelé rodiče a sourozence v Čechách a na Moravě	<i>Jarmila Mudry Šebík</i>
3.08 za zemřelého Jana Kováčika	<i>paní Kováčiková</i>
6.08 na dobrý úmysl	<i>pan Ollarek</i>
7.08 za rodiny z obou stran	<i>Jochovi</i>
10.08 za Boží pomoc při uzdravení Jaroslava Jelínka	<i>rodina Jelínkova</i>

Úmysly nedělních mší sv. na příští období

17.08 srpen za rodiče Veroniku a Františka Fojtíkovy	<i>Vít Fojtík</i>
24.08 za rodinu Kašparovu	<i>Pan Kašpar</i>

Ostatní nedělní mše sv. jsou zatím volné

Nanebevzetí Panny Marie (15.8.)

V den svátku všech svatých roku 1950 vyhlásil papež Pius XII. jako Bohem zjevené dogma, že "neposkvrněná, vždy panenská Matka Boží Maria, po dokončení běhu lidského života, byla s tělem i duší vzata do nebeské slávy." Co to znamená pro ni? Co to znamená pro nás?

Písmo svaté se o závěru Mariina života přímo nezmiňuje. Místa ukazující, že matka Mesiáše nebude nikdy v moci ďáblově (především Gen 3,15 a Lk 1,28), však naznačují její vítězství nad smrtí, která je důsledkem hříchu (Moud 2,24, 1 Kor 15,22).

Ani z prvních křesťanských staletí se nám nedochovaly žádné zprávy o Mariině nanebevzetí. Již v této době ale můžeme poznat živou víru v její přítomnost ve slávě, jak o tom svědčí nejstarší mariánské modlitby (např. "pod ochranu tvou", kterou můžeme vystopovat hluboko ve 3. století).

Víme, že v 5. století slaví svátek tohoto tajemství církev v Jeruzalémě, o sto let později celý křesťanský Východ. V Římě byl převzat koncem 7. století za papeže Sergia. Spory teologů o tuto otázku po stupně polevovaly a nanebevzetí se ukazovalo stále více jako součást pokladu víry. Sv. Tomáš je např. připomíná v pojednání o vzkříšení jako "zbožnou víru". Později ještě probíhaly určité spory o stupni jistoty nanebevzetí a o tom, zdali se dá dokázat ze Zjevení. Na 1. vatikánském koncilu však asi třetina přítomných biskupů žádala, aby tělesné oslavení Panny Marie bylo vyhlášeno za dogma. Násilně přerušovaný koncil ale tuto otázku nestihl projednat. Až po ne celých 80 letech se Pius XII. otázel všech biskupů, zdali spolu "se svým klérem a lidem" souhlasí, aby nanebevzetí Panny Marie bylo definováno jako pravda víry. V celé církvi se setkal s téměř jednomyslným souhlasem.

Pius XII. při vyhlášení dogmatu o čtyři roky později uvádí jako důkaz tento souhlas řádného učitelského úřadu církve, svědectví liturgie, Otců i teologů. Připomíná také Písmo jako poslední základ těchto důkazů. Písmo ukazuje Marii jako neposkvrněnou pannu, naplněnou milostí, ukazuje ji jako první úd církve. Ona první při zvěstování uvěřila v Krista, první se účastní Kristova utrpení a spolupracuje na jeho vykupitelském díle. Právem tedy první následuje svého Syna do nebeské slávy.

Nanebevzetí není jen nějakou mimořádnou odměnou pro tu, jež řekla Bohu úplné "ano". Je také znamením naděje pro ty, kdo jí budou svým ano následovat, obrazem budoucnosti církve. V ní, "první křesťance", začíná církev být svatá a neposkvrněná, účastná Kristových tajemství a vzkříšená spolu s ním. Ona se skutečně stává "bránou nebe". V Marii nám Bůh ukazuje cestu k životu, v Marii nám dává jistotu, že "spolu s ním budeme žít." (Řím 6,8)

zpracoval Martin Rosenbaum, Amen 7-8/97

Sídliskoví čudáci

Skoro ráno som pod našim balkónom v rozbitej bicyklárni objavila bezdomovca. V prvom momente mi napadlo - ako je vôbec možné, aby boli takíto ľudia. Nikoho vraj nemajú, ani domov, ani prácu. Najskôr si sami všetko zničili, a teraz, „po nás potopa“...“Prihovorila som sa mu. Mal len základne vzdelanie. Bol bezdetný, žena mu zomrela. Z bytu ho vyhodili, je bez práce. Cítila som povinnosť povzbudiť ho, veď je človek, a nie je teda správne, aby žil v takých - pre človeka nedôstojných - podmienkach. Presviedčala som ho, že sa nesmie poddať beznádeji, že niekto o neho stojí a uvedomila som si, že v najbližších dňoch ten „niekto“ mam byť ja. Zrazu predou mnou nestal bezdomovec, ktorého z lásky k blížnemu máme teoreticky principiálne prijímať. Nie! Bol predou mnou konkrétny človek, ktorý si pri reči utieral slzy a potreboval, aby o neho niekto skutočne stal. Tato skutočnosť sa dotkla môjho srdca. V priebehu rozhovoru začal niečo hľadať vo vreckách. Žeby mi chcel niečo darovať? A naozaj. Podával mi tri balíčky anglickej eukalyptovej soli do kúpeľa s plachým úsmevom a slovami: „To rozdávali v obchodnom dome. Naozaj rozdávali. Vezmite si, kdeže si už ja budem umývať nohy...“ A tak som si darček vzala. Prijatý dar je rovnako krásne ako ho dávať. Prijatie daru nás učí prijímať i odpustenie. Od iných, aj to Božie. Ako všetko pokračovalo? Odišiel ku kontajnerom, ja domov. No nemala som pokoj. Zbehla som vyčistiť bicykláreň. Do handier, ktoré boli na sedačke som schovala jedlo. Potom som obtelefonovala charitu, zisťovala kontakty, kam ho môžem odporúčať a za akých podmienok. Napísala som mu odkaz, dúfajúc, že vie čítať. Zrána odchádzal a neskoro večer prichádzal, takže sme sa už nevideli. Azda je v niektorom azylovom dome... Čo však tento zážitok priniesol mne?

Raz mi istý kňaz povedal, že máme pôsobiť všade, kde práve sme. Po zážitku s neznámym chápem, že je to naozaj podľa Božích zámerov. On nám dáva milosti potrebne na to, aby sme využili možnosti šíriť jeho kráľovstvo lásky všade... Na nás záleží, ako príležitosť uchopíme, či sa rozhodneme s Kristom a pre Krista byť hoci aj „sídliskovými čudákmi lásky“...*M. B. Katolicke Noviny*

Děkujeme za příspěvek na Zvon:

Karel Škrob CA, Alena Pokorná IL, Barbara Joch NY, Františka Slívová NY, Jaroslav a Jana Pecháček GA, George a Světlana Pospíšilovi NJ, Jarmila Mudry Šebík NY, Vlasta Cihlářová NY, Lida Emmerich WA.

Děkujeme za příspěvek na pobyt mládeže s postižením z ČR - Archa:

Ľubo Kralicek NY, Alena Adamcová NY, Václav Vávra NY, Milan a Šárka Černošek CA

V sobotu 13. září od 3 hod. d. odpoledne se bude konat piknik s opékáním masa (barbecue) u Holubářů v Glen Cove, 62A Crescent Beach Rd. Při něm vystoupí skupina mládeže s postižením z ČR jménem "Archa", o které jste se dočetli v minulém Zvonu. Na programu budou národní lidové písně, němé divadlo, mluvené slovo i předvedení country tanců. Přijďte se pobavit.

"Archa" nás bude provázet zpěvem při krajských bohoslužbách v neděli 7. a 14. září. 7. září pak bude po mši sv. a občerstvení v hale u kostela PM Karmelské v Astorii odpolední program s písněmi, pantomimou a svědectvími o obrácení. Mnozí z Archy prožili osobní obrácení a rádi se o svou zkušenost rozdělí.

Krajské bohoslužby každou neděli v 10:15 ráno, v dolním kostele u Panny Marie Karmelské v Astorii (23-25 Newtown Ave). Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši sv. Po bohoslužbách (kromě prázdnin) následuje společná snídaně.

Slovenská mše sv. každou neděli v 10 hod. ráno u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.)

ZVON

ST. MARY'S
PO BOX 387
ROSLYN NY 11576

CONSIGNOR.

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE PAID
ROSLYN NY 11576
PERMIT NO. 54

Mr Vaclav Vavra
3150 33rd St
Long Island City

NY 11106-2446

